

sætte sig ind i og overveje den grønlandske Handels Forhold. Her møde vi altsaa en Slags Kommission igen. Men den højtærede Minister har først nedsat denne Kommission, efter at han i omtrent 2 Aar har beklædt den Stilling, han nu beklæder. Det forekommer mig, at det kunde være sket noget tidligere. Man behøver dog ikke saa lange Overvejelser i et saadant Anliggende for at beslutte sig til at nedsætte et Udvalg for at undersøge og nærmere overveje et saadant Forhold. Var dette Udvalg nedsat for halvandet Aar siden, saa havde det for lang Tid siden haft sine Betragtninger og Overvejelser færdige.

Den højtærede Minister har gjort os den interessante Meddelelse, at han agter at rejse til Grønland til Sommer. Jeg ønsker af mit ganske Hjerte den højtærede Minister en god Fornøjelse paa denne interessante Tur, og jeg vil ogsaa udtale Haabet om, at den højtærede Minister faar et for Sagen godt Resultat ud af denne Rejse. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at et saa overordentlig stort Kendskab til de grønlandske Forhold kan den højtærede Minister jo ikke vinde gennem personlige Indtryk. En Mand, der beklæder den Stilling, som den højtærede Minister nu beklæder, vil jo neppe kunne afse megen Tid til et Ophold i et saa vidt udstrakt Land som Grønland, saa af Selvsyn vil den højtærede Minister jo ikke kunne faa meget Kendskab til Forholdene. Alligevel er det meget prisværdigt, at den højtærede Minister vil gøre sig den Umage at rejse derop. Kun vil jeg sige, at det havde ogsaa i den Henseende været ønskeligt, om den højtærede Minister havde handlet noget raskere. Hvis den højtærede Minister allerede sidste eller forrige Sommer havde haft Tid til at rejse op til Grønland, kunde han allerede nu have haft de Erfaringer og personlige Indtryk, som han nu først vil kunne høste til næste Aar.

Det er en stor Langsomhed, der er lagt for Dagen i denne Sag, og det er netop det, der beklages fra mange Sider. Det er ogsaa det, der har faaet Udtryk i Provst Schultz Lorentzens Skrift, naar han saa bekymret taler om den ængstelige Uvirksomhed, som lægger sig for Dagen i denne Sag. Jeg vil udtale det Ønske og det Haab, at den højtærede Minister virkelig med Energi vil kaste sig over denne Sag, og at det Løfte, som vi nu fik om, at et Forslag skal blive forelagt i dette Ting ved næste Samlings Begyndelse,

virkelig maa blive indfriet, og at det saa ikke maa blive et mindre Forslag, der løser et eller andet Sidespørgsmaal, men et fundamentalt Forslag, der søger fra Grunden af at forbedre Forholdene og særlig sørger for helt at løsrive Administrationen af Afhængigheden af den grønlandske Handel.

Den højtærede Minister havde hjemme fra taget nogen Forundring med over, at jeg stiller mig, som jeg gør, i Aar til Skytteforeningerne. Uagtet jeg havde motiveret min Stilling, kunde Ministeren ikke lade være med at udtrykke den Forbavselse, som efter min Motivering sikkert er ganske overflødig. Jeg er i Aar med til at gøre et Forsøg paa at faa flyttet en Del af Bevillingen til Skytteforeningerne fra Skydningen over til Gymnastiken, fordi jeg har mere Sympati for denne, der er en mere almindelig Sport end den mere ensidige Skydning. Og det er derfor vel motiveret, at min Stilling til disse Bevillinger i Aar er anderledes end tidligere.

Med Hensyn til det 3die Spørgsmaal, der har været fremdraget her og har afstedkommet en saa overordentlig heftig Debat, har jeg Lyst til at gøre en beroligende Bemærkning. De Herrer, der med saa stor Iver forsvare Professor la Cours Virksomhed, have ingen Grund til at være saa overordentlig forargede, for naar Virksomheden er saa god, som man mener, er der jo ikke det mindste i Vejen for, at Professor la Cour aarlig kan dokumentere sine Forsøgs Fremgang og sin Virksomheds hele Omfang for Rigsdagen gennem Indenrigsministeren, saaledes at Beløbet aarlig kan blive genbevilget, hvis Forsøgene virkelig ere af en saadan Natur, at der er Grund for Staten til at vedblive at støtte dem. Der er ikke fra nogen Side stillet Forslag om at undlade at støtte Professor la Cours Forsøg, der er ikke stillet Forslag om at støtte dem med et mindre Beløb end de 6,000 Kr., der ere bragte i Forslag af Indenrigsministeren. Men over for hele denne Usikkerhed, der endnu klæber ved Professor la Cours Forsøgsvirksomhed paa Vindelektricitetens Omraade, og eftersom adskillige sagkyndige ere af den Mening, at disse Forsøg neppe ville føre til et fuldt tilfredsstillende Resultat, er det ikke mere end naturligt, at man kan ønske, at Bevillingen kun blev given fra Aar til Aar, saaledes at der igen skulde indsendes Ansøgning og saaledes, at Betimeligheden af denne Bevillings Givelse blev overvejet hvert Aar. Det er i hvert Fald ikke noget, man kan have